

1. ВСТУП ДО МЕТОДИЧНИХ РЕКОМЕНДАЦІЙ З ПІДГОТОВКИ КУРСОВИХ РОБІТ

Концепція навчання в сучасній вищій школі приділяє велику увагу самостійній роботі студентів оскільки викладачі мають вказати студентам шлях до отримання знань, а студенти вже самі повинні використати ці поради, щоби відкрити для себе передові досягнення науки, набути необхідних в сучасному житті професійних навичок та вмінь. Саме тому творчий науковий пошук всього нового, що дуже швидко з'являється в спорті та фізичній культурі, творча активність студентів під час підготовки курсових робіт є тими «лакмусовими папірцями», які визначають їхню майбутню професійну компетентність.

Курсова робота є першою ланкою наукової підготовки та однією із офіційних форм звітності студентів за пройдений матеріал з тієї чи іншої навчальної дисципліни. Дисципліни, з яких повинна бути підготовлена курсова робота, визначаються навчальним планом. Як правило, навчальний план передбачає підготовку курсових робіт з тих дисциплін, які є професійно-орієнтовними для тієї чи іншої спеціальності.

Курсова робота з навчальної дисципліни – це індивідуальне завдання, яке передбачає закріплення, поглиблення і узагальнення знань, одержаних студентом за час навчання та їх застосування для комплексного вирішення конкретного фахового завдання. Курсові роботи вчать працювати з літературою, сприяють поглибленню теоретичних знань, розвивають навички їх практичного використання, самостійного розв'язання конкретних завдань. Тематика курсових робіт повинна відповідати завданням навчальної дисципліни і тісно пов'язуватися з практичними потребами обраного фаху. Теми курсових робіт затверджуються на засіданні кафедри [3].

Підготовка курсової роботи – це клопітка, багатоденна праця. Вона потребує значного напруження творчих сил студентів, особливо тих, хто робить перші кроки у дослідницькій роботі. Але інтенсивне використання творчого потенціалу безумовно сприяє підвищенню професійної кваліфікації студента. У процесі роботи студенти навчаються глибокому та усесторонньому аналізу і узагальненню значних масивів інформації, набувають навичок роботи з літературою та джерелами, самостійного письмового і усного формулювання думок. В процесі роботи над курсовою вони вчаться вільному користуванню спеціальною спортивною термінологією [5,6].

У чому ж різниця між цією курсовою й іншими формами творчої діяльності, зокрема літературними творами, рефератами? Спробуємо

пояснити це на прикладі вимог до наукових досліджень у галузі природничих наук. Метою будь-якої наукової праці (так само і курсової) є виявлення нових фактів, висновків, рекомендацій, закономірностей або ж уточнення відомих раніше, але недостатньо досліджених. Кожна курсова робота містить теоретичну частину, де нові факти систематизуються, і для них виявляються певні закономірності, які їх об'єднують, а також – практичну частину, в якій представлені результати власних досліджень. Отже, діяльність студента часто полягає в тому, щоби факти, які здаються нам звичними та банальними, представити під новим кутом зору і в результаті побачити те, що від інших спостерігачів залишалось прихованим. Інші форми творчої діяльності не передбачають проведення наукових досліджень та формулювання власних висновків за їх результатами.

За структурою і основними вимогами курсова робота практично не відрізняється від дипломної бакалаврської чи магістерської роботи. Однак в дипломній роботі бакалавра, чи магістра, на відміну від курсової, необхідно інтегрувати знання з усіх навчальних дисциплін, використати більше методик наукового дослідження, сформулювати власні висновки та пропозиції стосовно набутої професії. Дипломна робота магістра крім того базується на фундаментальних методиках дослідження і повинна мати наукову новизну вирішення конкретної проблеми, теоретичне та практичне значення. Курсова робота, як уже зазначалося, вивчає проблеми окремої навчальної дисципліни та обґрунтовує способи вирішення практичних завдань в діапазоні її компетенції.

Мета, завдання та порядок виконання курсових робіт, зміст та обсяг їх окремих частин, характер вихідних даних, а також інші вимоги наводяться у методичних вказівках, які розробляються кафедрами. Кількість курсових робіт визначається навчальним планом. На виконання курсової роботи в робочій навчальній програмі дисципліни передбачається не менше 2-ох кредитів [3].

Слід зазначити, що курсова робота є особливою формою письмової і усної звітності з навчальної дисципліни. Її особливість полягає у тому, що студенти понад трьох місяців практично самостійно формулюють конкретну проблему, аналізують першоджерела, досліджують існуючі та можливі шляхи її вирішення, пізнають специфічні методи наукового дослідження, проводять теоретичне та практичне обґрунтування своїх висновків. Із багатьох існуючих кожен студент вибирає свій специфічний напрям вирішення проблеми, доводить його ефективність. Опираючись на літературні джерела, здобуті знання з усіх дисциплін, які вивчалися, і попередній практичний досвід фізичних тренувань, студент формулює власні

пропозиції що до покращення окремих елементів системи фізичного виховання і спорту [7].

Таким чином, курсова робота вирізняється серед творів, переказів, контрольних робіт, заліків та екзаменів відтворенням нових ідей та думок, завершеністю їх обґрунтування, конкретністю предмету та об'єкту дослідження, суворим дотриманням вимог що до її оформлення. Виконана у письмовому варіанті, робота зберігається на кафедрі, як один з офіційних документів, що підтверджує кваліфікацію випускника.

Для більшої ефективності у підготовці роботи призначаються наукові керівники - переважно із числа науково-педагогічного складу випускових кафедр. Завдання наукових керівників – проводити колективні та індивідуальні інструктажі що до методики підготовки роботи. Керівникам не рекомендується нав'язувати студентам власні ідеї, заважати самотійному прояву творчості.

Захист курсової роботи (проекту) проводиться прилюдно перед комісією у складі двох-трьох науково-педагогічних працівників кафедри, в тому числі і керівника курсової роботи. Результати захисту курсової роботи оцінюються за національною та європейською шкалами. Оцінка виставляється у відомість та залікову книжку студента. Студент, який без поважної причини не подав курсову роботу у зазначений термін або не захистив її, вважається таким, що має академічну заборгованість. При отриманні незадовільної оцінки студент за рішенням комісії виконує курсову роботу за новою темою або доопрацьовує попередню роботу в термін, визначений кафедрою. Курсові роботи зберігаються на кафедрі протягом одного року [4].

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. ДСТУ ГОСТ 7.1:2006. Бібліографічний запис, бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання : метод. Рекомендації з впровадження / уклали: Галевич О.К., Штогрин І.М. – Львів, 2008. – 20 с.
2. Інформація та документація. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень українською мовою. Загальні вимоги та правила : (ISO 4:1984, NEQ ; ISO 832:1994, NEQ). ДСТУ 3582:2013. – Київ : Мінекономрозвитку України, 2014. – 14 с. – (Національний стандарт України).
3. Положення про організацію освітнього процесу в Державному вищому навчальному закладі «Ужгородський національний університет», затверджене наказом ректора ДВНЗ «УжНУ» №698/01-17 від 08.05.2015

р. – Ужгород: ДВНЗ «УжНУ». – С.9. 33 с.

4. Положення про порядок та методику проведення семестрових (курсівих) екзаменів і заліків в Ужгородському національному університеті, затверджене наказом ректора ДВНЗ «УжНУ» №698/01-17 від 08.05.2015 р. – Ужгород: ДВНЗ «УжНУ». – С.1-2, 4-5. 6 с.
5. Товт В.А. Нормативні вимоги та методика підготовки курсових, дипломних і магістерських робіт: Методичні рекомендації/В.А.Товт, Е.М.Сивохоп, В.Я.Сусла. - Ужгород: "Ліра", 2004. - 64 с.
6. Товт В. А. Методика підготовки курсових, дипломних і магістерських робіт за спеціальністю фізична реабілітація/В.А.Товт, О.А.Дуло, М.І. Товт-Коршинська. – Ужгород: "Говерла", 2011. – 48 с.
7. Як підготувати і захистити дисертацію на здобуття наукового ступеня. Методичні поради / Автор-упорядник Л. А. Пономаренко, доктор технічних наук, професор. - К.: Редакція «Бюлетеня Вищої атестаційної комісії України», Видавництво «Голока», 2001. - 80 с.